

994.839

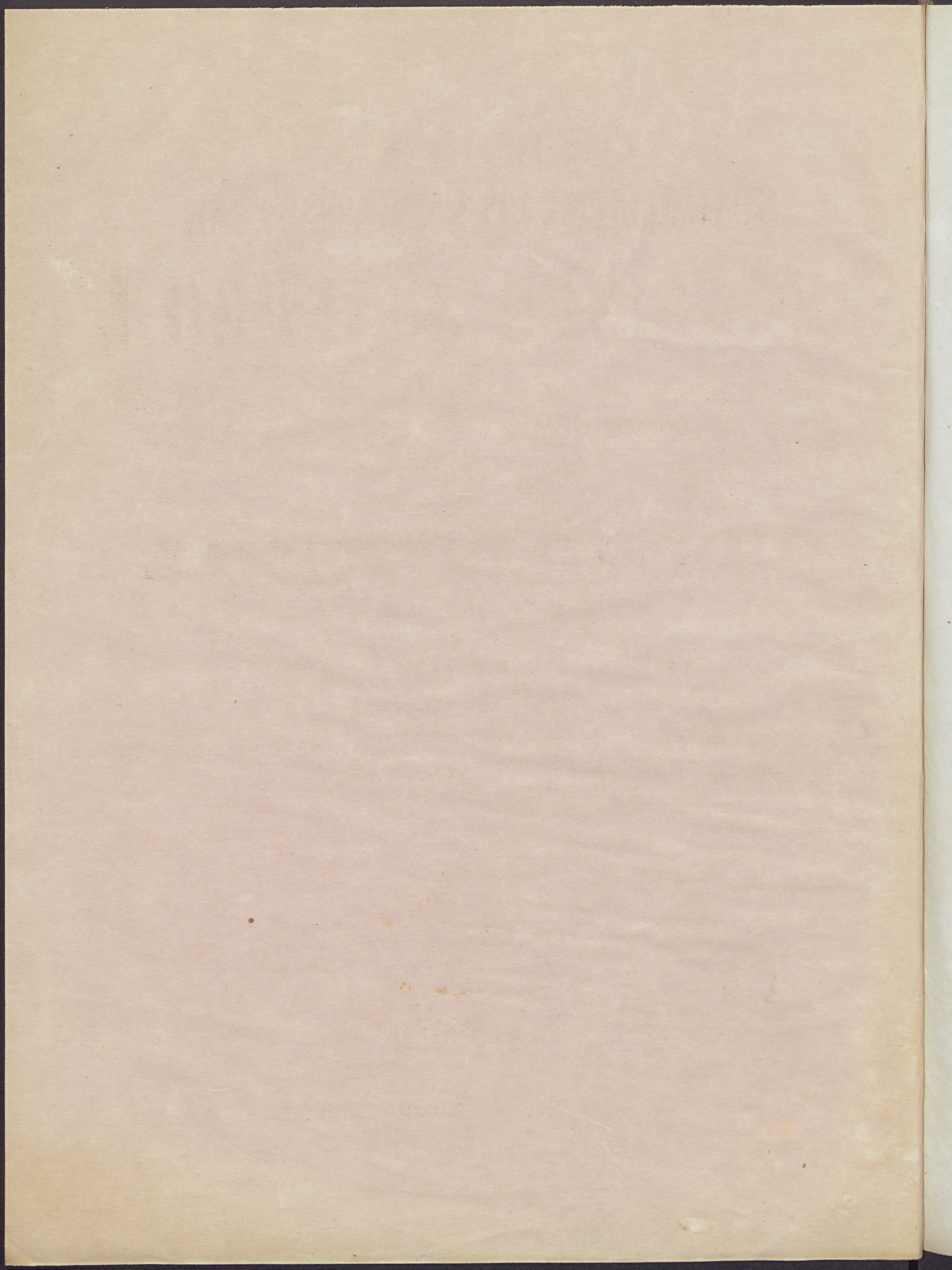

Debreceni Egyetem
Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

7225 5339

994839

C A R M I N A
SUAE MAJESTATI SACRATISSIMAE
FRANCISCO JOSEPHO I.

AUSTRIAE IMPERATORI, APOSTOLICO HUNGARIAE, BO-
HEMIAE, LOMBARDIAE-VENETIARUM, GALLICIAE,
ILLYRICI REGI, ARCHIDUCI AUSTRIAE
ETC. ETC.

PRINCIPI CLEMENTISSIMO P. P.

DUM ALTISSIMO ET AUSPICATISSIMO ADVENTU

DIE XIX-a JUNII ANNI MDCCCLII,

DEBRECINUM BEARET,

AB ALUMNIS COLLEGII REFORMATO-
RUM EJATIS,
IN DOCUMENTUM PROFUNDISSIMAE VENERATIONIS ET OBSEQUII,
HOMAGIALI CUM DEVOTIONE

OBLATA.

EXCUSA TYPIS
TYPOGRAPHIAE CIVITATIS DEBRECINENSIS.
1852.

C A R M I N A

SEU MAJESTATI SACRATISSIMAE

FRANCISCO JOSEPHO I.

994839

AUSTRIAE IMPERATORI, APOSTOLICO HUNGARIAE, BO-
HEMIAE, COMBARDIAE-VENTIARUM, GALLICAE
HLYRICI REGI, ARCHIDUCI AUSTRIAE
ETC. ETC.

PRINCIPALI CLEMENSITISSIMO P. P.

DEI APOSTOLICI LEGATIONIS AUSTRIACAE IN VINDOBONA
DIE XIX. JUNII MDCCCIII.

EDICTUM

IN ANNO REGNI AUSTRIACAE IMPERATORIS FRANCISCI JOSEPHI
PRIMO, DIE XIX. JUNII MDCCCIII. IN VINDOBONA
PUBLICE PROMULGATUM.

EXCELSA ET
ILLUSTRISSIMA AUSTRIACA DELEGATIO
1853

Personat omnis ager, frondentesque iudicis silvas
Quis penetrant humiles gaudia festa foreas.
Huc ades o PRINCEPS! incertumque Troarum
Quae TIBI debetur plurima, cernere libens
Perque triumphales portas, TIBI stricta trophaea
Lenis Debrecius intusare focos.
Accipe clementi gratantia carmina corde,
Accipe, quae audis sic resonare, preces:
Alme Pater salve, salvam TE postquam omnes,
Sic TUA Sol facies, pax diademata TUUM!

Psallite Pierides nova carmina, psallite Musae,
Grataque dulciloquis verba ligate modis.
Tu quoque Debrecius Pallas nutrita sub oris!
Ferto tuis flammas thuraque sacra focis.
Euge! bonus PRINCEPS fidei documenta habiturus
Regna pio lustrat foedere juncta SIBI.
Sic solet aethereo de coelo nube fugatâ
Sol circum pluvios aureus ire polos.

Visere Pannonicos PRINCEPS dignate penates!
Cujus amor nobis ecce paternus adest,
Vive valeque diu CAESAR FRANCISCE JOSEPHE!
Dulcis Pannonici luxque decusque soli!
Huc ades! et laetas audi resonare Camoenas:
Condecorant cuncti Nomen ubique TUUM.
Nam quibus affulsit terris TUA, CAESAR, imago,
Currit ibi solito svavior ipse dies.
Jam strepitus surgit, surgit clamorque virorum,
Et Vultus flagrat quisque videre TUOS.

Personat omnis ager, frondentesque undique silvae,
 Quin penetrant humiles gaudia festa lares.
 Huc ades o PRINCEPS! incorruptamque Tuorum,
 Quae TIBI debetur plurima, cerne fidem.
 Perque triumphales portas, TIBI structa trophaea
 Lenis Debrecios intueare focos.
 Accipe clementi gratantia carmina corde,
 Accipe, quas audis sic resonare, preces:
 Alme Pater salve!, salvum TE poscimus omnes,
 Sit TUA Sol facies, pax diadema TUUM!

Paulus Csorvási
 scientiarum juris studiosus.

En tenet fessas stabilita sedes
 Pax, serenato nitet axe Phoebus,
 Cultor arborum placidus paternos
 Findit agellos.

Quis Deus nutu revocavit alto
 Pristinam terrae faciem benignus,
 Jussit et clemens populos fideles
 Esse beatos?

Celsa MAJESTAS! Superûm proclivis
 Quem dedit nobis favor, ut rediret
 Gravior tandem Imperio dierum
 Aureus ordo,

Austriae Sidus! TUA tota laus haec,
 Quo tot et tantas moderante terras,
 Gaudet aeternum his sociata jungi
 Hungara tellus.

Sis bonus felixque, precamur omnes,
 Laetus intersis populo diuque,
 Serus in coeli redeas beata
 Tecta receptus.

Euge! quam felix populus, videndo
 Imperatoris Faciem expetiti,
 Splendidam, qualis nebulâ remotâ
 Sol micat ardens.

Debrecino sors bona contigit, **TE**
 Hospitem **CAESAR** gremio fovere:
 Vos pii cives, puerique laetis
 Plaudite palmis!

Michael Dobi
 philosophiae studiosus.

Oh nép! hazádnak tiszta magyar léle!
 Harsogjon, EGYER, szöveg a helyi
 CSAKÁRNOK; olaszulod — elhídi
 Nemzedek letene kedvelendi

Albora öröm közt Debrecent! és emelje
 Hűséged új szöveg magyarabbra fel,
 Melly, ércszalagján, színteknőnyen
 Minden idők viharán megálljon

Dicső KIRÁLYUNK! tiszteletet miként

Rebegjen ajkunk látogatásodon?

A szózat elhal, — szent örömnnek

Forr dagadó kebelünkben árja.

Ki kölcsönözné Tíbur örök dalát,

Dalt, mellyen a szív túlzönülni tört

Érzelmi — szépen, mint pataknak

Csörgedező vize — folyjanak le?

Ki tudna méltó hangjait a meleg

Néphódolatnak zengeni illy magas

Vendéghez? — üdv-érlő utadra

Félve rakunk koszorút KIRÁLYUNK!

Melly fény, dicsőség szálla mi egyszerü

Lakunkba? alföld népe! feletted im

Fejdelmi nap jár, s lángsugárok

Tengere futja be rónaságid.

Oh nép! hazádnak tiszta magyar faja,
 Harsogjon „ÉLJEN“ szózatod a deli
 CSÁSZÁRnak; oltárfüstöd — elhidd —
 Nemzeted Istene kedvelendi.

Áldozz öröm közt Debreczen! és emeld
 Hüséged új szobrát magasabbra fel,
 Melly, érczalapján, szirtkeményen
 Minden idők viharin megálljon.

Hazám! reményid csillaga újra kel,
 S derült egédről rád kegyelettel int:
 Dicső KIRÁLYod életéért
 Esdve, imára borulj le buzgón.

Fülöp Mihály
 hittudomány-hallgató.

laty el jövöben lennmaradó Zevéd,
 S a hü magyar nép, szent hagyományyhoz
 Bagaazkodással, tisztelendü
 Jobbra vüri körs alköljál.

Sandor habertt nincs mit irigylend,
 Ha érled a béké gyümölcsöcsül,
 S a jog, szabadság, zord uralkod
 ÖSZVES ERÖKKEK elidézöd.

Szavak lant
 és szel-hallgató

Ki ápolólag, mint szerető Atya, —
 Vezérl dicsőség s emberi czél felé
 Népmilliókat: csaknem égi
 Lény vonalára emelkedik fel;

Mert a magas lángelme sugallati,
 Erély, igazság, kegyteli irgalom
 — Fejdelmi legdíszesb érények —
 Élnek örökre, utóvilágtól

Csodálva. Így több biboros őseid
 Emléke, **FELSÉG!** KIT falaink között
 Mély hódolattal üdvözölni
 Nyilt ma nekünk ragyogó szerencsénk,

Igy él jövőben fennmaradó Neved,
S a hű magyar nép, szent hagyományihoz
Ragaszkodással, tisztelendi
Jobbra virult kora alkotóját.

Sándor babérit nincs mit irigylened,
Ha érleled a béke gyümölcsseit,
S a jog, szabadság, rend uralmát
ÖSZVES ERŐKKEL előidézéd.

Sárvári Imre
bölcselet-hallgató.

Vágyunk betölt, — magasztos dicssugarban
 Köztünk reményünk fényes napja áll;
 Szívünkben, ajkunkon csak egy fohász van:
 Éljen CSÁSZÁRUNK, éljen a KIRÁLY!

TE, kit reményünk, mint repkény körülfont,
 Hitünk bizalmunk gyémánt-temploma!
 Hasson fel **HOZZÁD** áldozattömjenként
 Üdvözetünk tisztelgő szózata.

TE elhagyád trónodnak bíborát, hogy
 Meglássad ÉRTTED égő nemzeted, —
 Óh nézd, örömtől üdvözülten arczunk,
 Szemünkben hálakönny áldoz **NEKED!**

Boldog napunk Kegyelmedből derül ránk,
 Jövünk kegydúzs Tekintetében áll;
 Bízunk, — egész Lényed csak égi jóság —
 Éljen CSÁSZÁRUNK, éljen a KIRÁLY!

ÉRTTED dobog minden szív e hazában,
 Áhítattal tekint RÁD a magyar;
 Dicső Fejdelmeért hogy vivjon, ÉRTTED,
 Ha kell, kész milliónyi férfikar.

Azon népnek vagyunk mi sarjadéki,
 Melly Ősidért hűn annyit vérezett;
 Apáink lángja ég hű kebleinkben,
 Mert Vesztatüz a magyar szeretet. —

Hű népeid közt versenyezve szívünk
 Forró imája buzgón égbe száll:
 Ki boldogságot áraszt e hazára

Éljen CSÁSZÁRUNK, éljen a KIRÁLY!

Nagy László
 jog-hallgató.

